

٢٣٦

میرزا میرزا کیمی اندیش نظری و میرزا
میرزا تکرار حافظه رسانی

"بسمه تعالیٰ"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَكْبَرُ
أَنْ يُؤْمِنَ بِهِ مَنْ يَرْجُوا
لِيَوْمَ الْحِسَابِ
لَا يَنْهَا عَنِ الْحِسَابِ
مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
إِنَّمَا يَنْهَا عَنِ الْحِسَابِ
مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
لَا يَنْهَا عَنِ الْحِسَابِ
لَا يَنْهَا عَنِ الْحِسَابِ

میدان پارس جنوبی

مطالعات از دید برداشت میعادات کازی

مِنْ دِرْبِ الرَّسُولِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

انجمن گاز ایران: باقرپور - حسین سروش و منصور دفتریان مهندسی - اسفند ۱۳۸۵

لذا سطح امکن نسبتی این را رس اولین روزخان خود را بازگرداند. (نایرمه) چندیده

سیال میدان پارس جنوبی دارای مشخصات و خواص گاز های میانی میباشد

فشار مخزن پارس جنوبی به پائین تر از فشار نقطه شبنم گاز کاهش یافته است. تداوم افت فشار مخزن در این حالت کسر

در گستره زیر فشار نقطه شبنم هیدروکربوری منجر به تشکیل و ریزش فزاینده میانات گازی در سنگ مخزن خواهد شد.

میزانات گازی که در گستره فشار زیر نقطه ششم هیدروکربوری در مخزن تشکیل و دیزش مینماید مخزن خواهد شد.

برای همیشه در مخزن باقی مانده و قابل استحصال نمیباشد. وزارت سمت و فن کارخانه هر روز

برای ممیزه در محزن باقی مانده و قابل استخراج نمی‌باشد.

جمعیت فراینده میعادن داری در سمت محزن باشد اسباع فراینده سمت محزن در اصرار چاههای تولیدی و کاهش فراینده تراوائی موثر سنگ مخزن و در نهایت منجر به کاهش تدریجی توان تولید

چاه های گاز مخزن میشود. مشکل محدودیت تولید گاز در نتایج شیوه سازی این مطالعات با توجه به **حافظه قطعی** و دامنه محدودیت متران و درجهایت معتبره داشتند. مذکوبی کوئی تأثیر را بر این مطالعات نداشت.

محدود بودن اطلاعات سنگ مخزن نشان داده شده و بهمین دلیل پیشنهاد شده که اطلاعات کاملتر از نظر اقتصادی نباشند.

سنگ مخزن تهیه شده و مطالعات در اینمورد ادامه بیابد. تجرب حاصله از میدان سرایجه نشان میدهد که در مرکز

که بخش عمده گاز در جای مخزن بدليل اشباع سنگ مخزن با شرایط افت تدریجی فشار قابل تغییر در را دارد.

استحصال نمیباشد. لازم یه ذکر میباشد که شرایط در مخزن سراجه بدليل تراوائی پائین سنگ مخزن را درست نمایند.

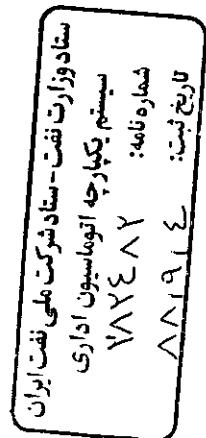
حداد تر از شرایط پارس جنوبی میباشد ولی نتایج حاصله از بررسی وضعیت مخازن حاوی گاز معیانی

مکاری نہیں۔ اسی مرتباً میں تراویح اور صبحی راتی خوشی بارس صورت کے (اللهم آمين)

مکاری ملکت ایران - نشانه ای از خوشبختی - نشانه ای از

رختیز رازی مصطفی برای سواده هنر امیر

~~Energy Management Task~~ will be done by

در کشورهای دیگر نشان میدهد که محدودیت در بهروزی چاههای گاز (PRODUCTIVITY) حتی در مخازن دارای سنگ مخزن با تراوائی بالا نیز در عمل تجربه شده است.

نتایج مطالعات انجمن مهندسی گاز نشان میدهد که سیاستگزاری تولید از مخازن حاوی گاز معانی (شیوه پارس جنوبی و سراجه) با هدف مراعات ملاحظات اقتصادی و منظور پیشگیری از مشکلات مذکور میباشد مبنی بر بازگردانی مجموع گاز سبک شده تولیدی به مخزن تا زمان تغییر تدریجی مشخصات سیال مخزن از حالت گاز معانی به گاز خشک تنظیم شده و برنامه تولید گاز از مخزن موکول به بعد از تغییر مشخصات سیال مخزن بشود.

قابل ذکر میباشد که سیاستگزاری مذکور در بالا حدود سی سال پیش توسط اواسکو برای مخزن گاز معانی پازنان در نظر گرفته شده و تاسیسات مربوطه نیز احداث گردیده بود ولی متعاقباً تولید مخزن در عمل به مخازن دیگر تزریق شده است و بنابراین مزایای بالقوه سیاستگزاری مذکور در میدان پازنان محقق نشده است.

میدان پارس جنوبی با کشور قطر مشترک میباشد و کشور قطر از سالها پیش بدون مراعات موارد فوق الذکر تولید گاز و همچنین نفت از میدان پارس جنوبی را شروع نموده و همواره در حال توسعه بیشتر مخزن بوده و میباشد و بنابراین با توجه به اشتراک مخزن اتخاذ سیاستگزاری مورد نظر در مورد میدان مشترک پارس جنوبی موضوعیت پیدا نمیکند.

بنابراین تداوم افت تدریجی فشار مخزن در گستره زیر فشار هیدروکربونی سیال در مخزن پارس جنوبی بدلیل برنامه های تولید از مخزن غیر قابل اجتناب میباشد و در نتیجه بالغ بر پنجاه درصد از معانات گازی پارس جنوبی که حدود هشت میلیارد بشکه میباشد به تدریج در مخزن تشکیل شده و در سنگ مخزن ریزش نموده و علاوه بر اینکه در آینده نیز قبل استحصال نمیباشد باعث اشاع سنگ مخزن بخصوص در اطراف چاههای تولیدی و کاهش فزاینده تراوائی موثر سنگ مخزن و محدودیت تولید گاز از چاهها خواهد شد.

انجمن مهندسی گاز ایران با توجه به موارد فوق الذکر و با هدف تقلیل میزان تشکیل و ریزش معانات گازی در سنگ مخزن میدان پارس جنوبی و در نتیجه از دیاد برداشت معانات گازی و همچنین با هدف به حداقل رساندن میزان اشاع سنگ مخزن و محدودیت تولید چاهها و بر مبنای نتایج مطالعات گسترش و نتایج شیوه سازی مخزن پارس جنوبی که بهمین منظور انجام شده پیشنهاد مینماید که با افزایش پتانسیل تولید از مخزن و بازگردانی گاز سبک شده به مخزن مشخصات سیال مخزن به تدریج تغییر داده بشود و به این ترتیب میزان تشکیل و ریزش معانات گازی در سنگ مخزن و به تبع آن میزان

تبعات مربوطه به حد اقل میسر کاهش داده شده و مضافاً میزان میعانات گازی قابل استحصال از مخزن نیز افزایش داده بشود.

برمنای پیشنهاد مطروحه در گزارش فاز سوم این مطالعات میزان تولید گاز اضافی برای منظور بازگردانی در مرحله توسعه نهائی مخزن پارس جنوبی معادل ۲۸۰۰۰ میلیارد پای مکعب در روز (۷۹۳ میلیون متر مکعب در روز) میباشد که در هفت فاز انجام خواهد شد.

بمنظور ایجاد زمینه برای بیشترین استفاده اقتصادی از طرح بازگردانی وهمچنین بصورت همزمان، فراهم نمودن شرایط مناسب برای تسريع در ایجاد تغیرات مورد نظر در مشخصات سیال مخزن، طی گزارش فاز سوم این مطالعات پیش بینی و پیشنهاد شده است که با طراحی و احداث تاسیسات مناسب (بصورتیکه در گزارش بصورت مشروح مشخص و مندرج شده است) حدود ۹۶ درصد برش اتان و ۹۹ درصد برشهای پروپان و بوتان و صد درصد در صد برشهای پتان و بالاتر قبل از بازگردانی از سیال مخزن استحصال بشود و بنابر این گاز تزریقی به مخزن بصورت عمده شامل برش متان خواهد بود.

عطف به گزارش فاز سوم این مطالعات در مورد مزیت اقتصادی طرح پیشنهادی بمنظور استحصال تقریباً کامل برشهای اتان و بالاتر از مجموعه گاز تولیدی قبل از تزریق مجدد به مخزن، موارد زیر را خاطر نشان میسازد:

(۱) بررسی های مشترک انجمان نفت و انجمان مهندسی گاز ایران نشان میدهد که رشد مصرف فرآورده های پتروشیمی در اقتصادهای پر رونق چین و هندوستان بین ۱۵ تا ۱۸ در صد در سال میباشد و بهمین دلیل پتانسیل بازار جدید برای اتیلن در دو کشور نامبرده طی دو دهه آینده بالغ بر ۱۵ میلیون تن در سال میباشد.

(۲) در کشورهای چین و هندوستان بدلیل عدم دسترسی به اتان ناچاراً از نفتا بعنوان خوراک واحدهای اولفین استفاده میشود. این در حالی است که فقط ۳۷ درصد نفتا قابل تبدیل به اتیلن میباشد و از طرف دیگر قیمت جهانی نفتا با ثبت قیمت های جهانی انرژی به حدود ۸۵۰ دلار در تن افزایش یافته است.

(۳) از طرف دیگر قیمت اتان در کشور ما برابر با ۶۱ دلار در تن ثبت شده و حدود ۸۳ در صد اتان قابل تبدیل به اتیلن میباشد.

(۴) بنابراین سود خالص تولید و فروش اتیلن سیار قابل ملاحظه میباشد و از طرف دیگر همانطور که توضیح داده شد خوشبختانه بازار جدید برای حد اقل ۱۵ میلیون تن اتیلن در سال در خاور نزدیک و خاور دور وجود خواهد داشت.

۵) با استفاده از روش پیشنهاد شده مبنی بر استفاده از تکنولوژی deep cut (تصویرتک) در گزارش فاز سوم این مطالعات تشریح گردیده است) ، سالیانه ۱۴ میلیون تن اتان از سیال طرح بازگردانی ، قبل از تزریق به مخزن استحصال خواهد شد و با استفاده از برش تان به میزان مذکور و احداث یازده واحد اولفین هر کدام با ظرفیت تولید یک میلیون تن اتیلن در سال ، پتانسیل تولید و صادرات حدود یازده میلیون تن اتیلن در سال با درآمد اضافی بالغ بر ۱۰/۷۶ میلیارد دلار در سال و اشتغالزایی قابل ملاحظه برای کشور بوجود خواهد آمد.

۶) مصافا در جهار چوب طرح بازگردانی گاز سبک در میدان پارس جنوبی و با استفاده از طراحی و تاسیسات پیشنهاد شده در گزارش فاز سوم این مطالعات پتانسیل استحصال ، فرآورش و صادرات بالغ بر ۱۵ میلیون تن برشهای پروپان و بوتان با مشخصات و استانداردهای قابل قبول بین المللی یه ارزش بالغ بر ۱۱/۷۶ میلیارد دلار در سال بوجود خواهد آمد.

۷) درآمد حاصل از تفکیک ، ثیت و صادرات بالغ بر ۳۸/۳۶ میلیون تن در سال مایعات گازی همراه و برشهای پنتان وبالاتر در قالب طرح پیشنهادی بالغ بر ۳۱/۶۸ میلیارد دلار در سال میباشد.

۸) بنابر این مجموع در آمد سالیانه از بابت استحصال برشهای اتان و بالاتر از گاز تولیدی برای تزریق بالغ بر ۵۴/۲۰ میلیارد دلار در سال میباشد

همانطور که در گزارشات فاز دوم این مطالعات تشریح گردیده است تعمیم نتایج شبیه سازی که با استفاده از اطلاعات موجود و برای یک بلوک میدان پارس جنوبی انجام شده به کل میدان نشان میدهد که با اجرای طرح بازگردانی ، بالغ بر ۳/۲ میلیارد بشکه مایعات گازی بیشتر بدلیل کاهش میزان تشکیل وریزش میانات گازی حاصل از افت فشار ناشی از برداشت طبیعی از مخزن در گستره فشارهای پائین تر از نقطه حباب ، قابل استحصال خواهد بود.

مصطفا خاطر نشان میسازد که با اجرای طرح پیشنهادی ، مشخصات سیال مخزن بتدریج تغییر یافته و در نهایت سیال مخزن مشابه سیال مخازن گاز خشک عمدها شامل گاز متان خواهد بود.

میزان گاز در جا در مخزن پارس جنوبی برابر با ۴۶۴ تریلیون پای مکعب برآورد شده است . با توجه به حداقل فشار عملیاتی و سیاستگذاری تعیین شده برای بهره برداری از میدان پارس جنوبی درنهایت

۳۲۰ تریلیون پای مکعب از سیال مخزن استحصال شده و ۱۴۴ تریلیون از سیال مخزن پس از کامش

فشار به فشار ترک در مخزن باقی خواهد ماند

با اجرای طرح پیشنهادی عملابرش های اتان - پروپان - بوتان و بخش قابل ملاحظه از برشهای پستان و بالاتر در مراحل عملیاتی از سیالی که نهایتاً بعد از فشار ترک در مخزن باقی خواهد ماند تفکیک و استحصال خواهد شد.

خاطر نشان میسازد که الگوی چیدمان چاه های تولیدی و تزریقی در طراحی نهانی سیستم بازگردانی مبایستی با توجه به لزوم حد اکثر سازی قابلیت جاروئی نهانی شده و مبنای کار قرارداده بشود و به این ترتیب و با توجه به اینکه برشهای اتان و بالاتر در سیکل های عدیده در سیستم های استحصال با روش تبرید (Cryogenic) در درجه حرارت حدود ۱۵۳- درجه فارنهایت از سیال مخزن استحصال میشود، عملابخش اعظم برشهای اتان و بالاتر از سیال باقیمانده در مخزن (بعد از فشار ترک مخزن) استحصال خواهد شد.

علیرغم مراتب فوق بمنظور مراعات جوانب احتیاط و ملاحظات محافظه کارانه در ارزیابی اقتصادی طرح پیشنهادی، با اعمال فاکتور های ریسک میزان استحصال مایعات گازی به ۸۰ درصد - میزان استحصال برش اتان به ۵۰ درصد - میزان استحصال برش پروپان به ۵۰ درصد و میزان استحصال برش بوتان به ۴۰ درصد نتایج محاسبات کاهش داده شده و در محاسبات اقتصادی لحاظ شده است. درآمد های اضافی که از بابت ازدیاد برداشت مایعات گازی و استحصال برشهای اتان، پروپان و بوتان از سیال باقیمانده در مخزن که در صورت اجرای طرح پیشنهادی انجمن مهندسی گاز ایران حاصل خواهد شد پس از لحاظ نمودن فاکتور های ریسک فوق الذکر به شرح زیر خلاصه میشود:

در آمد حاصل از استحصال و صادرات بالغ بر ۳۸۷ میلیون تن متريک مایعات گازی اضافی حاصل از اجرای طرح بازگردانی با قیمت های سال ۲۰۰۸ برابر با ۳۲۰ میلیارد دلار میباشد. با توجه به محدود بودن اطلاعات مخزن و بنابراین تقریبی بودن نتایج شبیه سازی و بمنظور مراعات جوانب محافظه کاری پس از اعمال فاکتور ریسک ۸۰ درصد در آمد حاصل از بابت ازدیاد برداشت مایعات گازی در ارزیابی نهانی اقتصاد طرح به ۲۵۶ میلیارد دلار کاهش داده شده است.

در آمد حاصل از استحصال و صادرات بالغ بر ۱۱۷ میلیون تن متريک برش های اضافی پروپان و بوتان که در صورت اجرای طرح پیشنهادی انجمن مهندسی گاز ایران حاصل خواهد شد پس از لحاظ نمودن فاکتور های ریسک ۵۰ درصد برای پروپان و ۴۰ درصد برای بوتان و با قیمت های سال ۲۰۰۸ برابر با ۹۳/۸۲ میلیارد دلار میباشد.

میزان برش اتان که در صورت اجرای طرح پیشنهادی انجمان مهندسی گاز از سیال باقیمانده در مخزن پارس جنوبی (بعد از فشار ترک مخزن) استحصال میشود برابر ۲۷۶ میلیون تن متريک میباشد ولی همانطور که قبل اخطار نشان گردید بنظور مراعات ملاحظات محافظه کارانه با اعمال فاکتور ريسک پنجاه درصدی این میزان در ارزیابی اقتصادی طرح به ۱۳۶ میلیون کاهش داده است.

اختار نشان میسازد که بررسی های انجام شده نشان میدهد که مصرف فرآوردهای پتروشیمی طی دو دهه آینده در کشور های چین و هندوستان با رشد سالیانه بین ۱۵ تا ۱۸ درصد افزایش میباید و بهمین دلیل در کشورهای نامبرده برای احداث ظرفیت های جدید بنظور افزایش تولید اتیلن تاسطع بالا از ۱۵ میلیون تن در سال برنامه ریزی شده است.

باعنایت به مراتب مذکور که موید بازار مطمئن برای اتیلن میباشد و با توجه به مزایای اقتصادی، توصیه میشود که از برش اتان تولیدی در بخش ازدیاد برداشت با استفاده از واحد های اولفین پیشنهاد شده در بند ۱۳-۵ بالا برای تولید و صادرات اتیلن استفاده بشود.

درآمد حاصل از بابت ازدیاد برداشت اتان و تولید و صادرات اتیلن با قیمت های سال ۲۰۰۸ بالغ بر ۱۰۴/۷۲ میلیارد دلار خواهد شد.

به این ترتیب درآمدهای بالقوه بالای بخش ازدیاد برداشت مایعات گازی و برشهای اتان، پروپان و بوتان از بابت اجرای طرح بازگردانی با قیمت های سال ۲۰۰۸ میلادی به شرح زیر خلاصه میشود:

۲۶۸/..	I . از محل ازدیاد برداشت مایعات گازی
۹۳/۸۲	II . از محل ازدیاد برداشت پروپان و بوتان
۱۰۴/۷۲	III . از محل ازدیاد برداشت اتان و تولید اتیلن
۴۵۴/۵۴	IV . جمع درآمدهای ازدیاد برداشت طرح

عطف به بند II از صفحه شماره ۹ گزارش فاز سوم این مطالعات خاطر نشان میسازد که برآورد مجموع سرمایه گذاری لازم برای احداث کلیه تاسیسات مجموعه سیستم بازگردانی با ظرفیت ۴۰۰۰ میلیون پای مکعب در روز برابر با ۹/۷۳۲ میلیارد دلار میباشد.

برآورد سرمایه گذاری برای توسعه نهائی سیستم بازگردانی برای مجموعه میدان پارس جنوبی با ظرفیت ۲۸ میلیارد پای مکعب در روز معادل ۷ سیستم پیشنهادی بازگردانی هر کدام با ظرفیت ۴ میلیارد پای مکعب در روز برابر با ۶۸/۱۲۴ میلیارد دلار میباشد.

برآورد احداث یازده واحد اولفین هر کدام با ظرفیت تولید یک میلیون تن اتیلن در سال بمنظور تبدیل مجموعه تولید سالیانه اتان طرح به اتیلن برابر با ۶۶ میلیارد دلار میباشد.

عطف به بند III صفحه ۱۰ گزارش فاز سوم این مطالعات برآورد مجموع سرمایه گذاری برای احداث تاسیسات کامل بازگردانی برای میدان پارس جنوبی و یازده واحد اولفین با قیمت های سال ۲۰۰۸ و با دقت ۳٪ +/- برابر با ۷۴/۷۲۴ میلیارد دلار میباشد.

عطف به بند C - IV صفحه ۱۰ گزارش فاز سوم این مطالعات برآورد سالیانه هزینه های عملیاتی برای مجموعه تاسیسات بازگردانی و واحدهای پتروشیمی با قیمت های سال ۲۰۰۸ برابر با ۱۳۱۸ میلیون دلار در سال میباشد.

همانطور که از توضیحات فوق الذکر مستفاد میگردد جمع کل هزینه های سرمایه ای و جمع کل هزینه های سالانه عملیاتی برای مجموعه طرح پیشنهادی که واحد های پتروشیمی را نیز شامل میشود به شرح زیر میباشد:

○ جمع کل هزینه های سرمایه ای (CAPEX) ۷۴/۷۲۴ میلیارد دلار

○ جمع کل هزینه های سالیانه عملیاتی (OPEX) ۱۳۱۸ میلیون دلار

با استفاده از تاسیسات و باهزینه های عملیاتی فوق الذکر دو بخش در آمد به شرح خلاصه زیر حاصل خواهد شد:

○ در آمد کل از بابت افزایش برداشت معانات گازی ۴۵۴/۵۴ میلیارد دلار

○ در آمد اضافی سالیانه از بابت استحصالات بازگردانی ۵۴/۲۰ میلیارد دلار در سال

○ در بررسیهای اقتصادی ، با هدف ارزیابی اقتصاد اجرای در شرایط حد اقل درآمد های قطعی ، صرفا درآمد اضافی سالیانه از بابت استحصالات بازگردانی منظور شده است.

بمنظور بررسی توجیه اقتصادی طرح پیشنهادی ، اقتصاد طرح با استفاده از مدل پشرفته – UNIDO CONFAR III Expert درصد در سال تامین بشود ، مورد ارزیابی قرار گرفته است.

همانطور که از گزارشات ارزیابی اقتصادی طرح (پیوست) مستفاد میگردد با ملاحظه نمودن کلیه پارامترهای اقتصادی و از جمله نرخ بازگشت سرمایه که بدون منظور نمودن مزایای اقتصادی قابل ملاحظه به روز رسانی درآمدها ، محاسبه شده و برابر با ۴۷/۶۷ درصد میباشد و اینکه بازگشت سرمایه در مدتی کمتر از دو سال محقق خواهد شد ، اجرای طرح پیشنهادی از نظر اقتصادی موجه و کاملا سود آور میباشد.

اجرای طرح بازگردانی میدان پارس جنوبی علاوه بر مزیت های چشمگیر اقتصادی موجب افزایش قابل ملاحظه وابستگی بازارهای انرژی و پتروشیمی، به خصوص بازارهای خاور نزدیک و خاور دور به تولیدات طرح شده و مضافاً زمینه اشتغالزائی قابل ملاحظه ای را در کشور بوجود می آورد. همانطور که در گزارشات فازهای اول و دوم این مطالعات تشریح گردیده است، در صورت اجرای طرح بازگردانی میدان پارس جنوبی میزان تشکیل و ریزش میانات گازی در سنگ مخزن و بعثت آن که موجب کاهش تراوائی موثر گاز و محدودیت تولید چاه های گاز میباشد به حداقل میسر کامش خواهد یافت.